

Primii conducători ai bisericii

Textul de memorat: „Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim, și o mare mulțime de preoți veneau la credință.” (Faptele apostolilor 6:7)

Duminică, 22 iulie – Alegerea celor șapte

1. **Faptele 6:1;** În zilele acelea, când s-a înmulțit numărul ucenicilor, evreii care vorbeau grecește cârteau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărțirea ajutoarelor de toate zilele.
2. **Faptele 6:2-6;** 2. Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor și au zis: "Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese.
3. De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care îi vom pune la slujba aceasta.
4. Iar noi vom stăruî necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului."
5. Vorbirea aceasta a plăcut întregii adunări. Au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia.
6. I-au adus înaintea apostolilor, care, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.

Luni, 23 iulie – Slujirea lui Ștefan

3. **Faptele 6:8-15;** 8. Ștefan era plin de har și de putere și făcea minuni și semne mari în norod.
9. Unii din sinagoga numită a izbăviților, a cirinenilor și a alexandrinilor, împreună cu niște iudei din Cilicia și din Asia, au început o ceartă de vorbe cu Ștefan;
10. dar nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și Duhului cu care vorbea el.
11. Atunci au pus la cale pe niște oameni să zică: "Noi l-am auzit rostind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu."
12. Au întărâtat norodul, pe bătrâni și pe cărturari, au năvălit asupra lui, au pus mâna pe el și l-au dus în sobor.
13. Au scos niște martori mincinoși care au zis: "Omul acesta nu încetează să spună cuvinte de hulă împotriva acestui Locaș Sfânt și împotriva Legii.
14. În adevăr, l-am auzit zicând că acest Isus din Nazaret va dărâma Locașul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise."
15. Toți cei ce ședeau în sobor s-au uitat țintă la Ștefan, și fața lui li s-a arătat ca o față de înger.

Marti, 24 iulie – Înaintea Sinedriului

4. **Faptele 7:1-53;** 1. Marele preot a zis: "Așa stau lucrurile?"
2. Ștefan a răspuns: "Fraților și părinților, ascultați! Dumnezeuul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte ca să se așeze în Haran.
3. Și i-a zis: "Ieși din țara ta și din familia ta și du-te în țara pe care ți-o voi arăta."
4. El a ieșit atunci din țara haldeilor și s-a așezat în Haran. De acolo, după moartea tatălui său, Dumnezeu l-a strămutat în țara aceasta, în care locuiți voi acum.
5. Din țara aceea nu i-a dat nimic în stăpânire, nici măcar o palmă de loc, ci i-a făgăduit că i-o va da în stăpânire lui și seminței lui după el, măcar că n-avea niciun copil.

6. Dumnezeu i-a spus că sămânța lui va locui într-o țară străină, va fi robită și va fi chinuită patru sute de ani.
7. "Dar neamul căruia îi vor fi robi, îl voi judeca Eu", a zis Dumnezeu. "După aceea vor ieși și-Mi vor sluji în locul acesta."
8. Apoi i-a dat legământul tăierii împrejur; și astfel Avraam, când a născut pe Isaac, l-a tăiat împrejur în ziua a opta; Isaac a născut și a tăiat împrejur pe Iacov, și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.
9. Iar patriarhii, care pizmuiau pe Iosif, l-au vândut, ca să fie dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el
10. și l-a izbăvit din toate necazurile lui; i-a dat înțelepciune și trecere înaintea lui faraon, împăratul Egiptului, care l-a pus dregător peste Egipt și peste toată casa lui.
11. A venit o foamete în tot Egiptul și Canaanul. Nevoia era mare, și părinții noștri nu găseau merinde.
12. Iacov a auzit că în Egipt era grâu și a trimis pe părinții noștri întâia dată acolo.
13. Și, când au venit a doua oară, Iosif a fost cunoscut de frații săi, și faraon a aflat din ce neam era Iosif.
14. Apoi Iosif a trimis să cheme pe tatăl său, Iacov, și pe toată familia lui, șaptezeci și cinci de suflete.
15. Iacov s-a coborât în Egipt, unde a murit el și părinții noștri.
16. Și au fost strămutați la Sihem și puși în mormântul pe care îl cumpăraseră Avraam cu o sumă de bani de la fiii lui Emor în Sihem.
17. Se apropia vremea când trebuia să se împlinească făgăduința pe care o făcuse Dumnezeu lui Avraam. Norodul a crescut și s-a înmulțit în Egipt,
18. până când s-a ridicat un alt împărat, care nu cunoștea pe Iosif.
19. Împăratul acesta a uneltit împotriva neamului nostru și a chinuit pe părinții noștri, până acolo ca să-și lepede pruncii, ca să nu trăiască.
20. Pe vremea aceasta s-a născut Moise, care era frumos înaintea lui Dumnezeu. El a fost hrănit trei luni în casa tatălui său.
21. Și, când a fost lepădat, l-a luat fiica lui faraon și l-a crescut ca pe copilul ei.
22. Moise a învățat toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte.
23. El avea patruzeci de ani, când i-a venit în inimă dorința să cerceteze pe frații săi, pe fiii lui Israel.
24. A văzut pe unul din ei suferind nedreptate; i-a luat apărarea, a răzbunat pe cel asuprit și a omorât pe egiptean.
25. Credea că frații lui vor pricepe că Dumnezeu prin mâna lui le va da izbăvirea; dar n-au priceput.
26. A doua zi, când se băteau ei, Moise a venit în mijlocul lor și i-a îndemnat la pace. "Oamenilor", a zis el, "voi sunteți frați; de ce vă nedreptățiți unul pe altul?"
27. Dar cel ce nedreptătea pe aproapele său, l-a îmbrâncit și i-a zis: "Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător peste noi?"
28. Vrei să mă omori și pe mine cum ai omorât ieri pe egiptean?"
29. La auzul acestor vorbe, Moise a fugit și s-a dus de a locuit ca străin în pământul Madian, unde a născut doi fii.
30. Peste patruzeci de ani, i s-a arătat un înger în pustiul muntelui Sinai, în para focului unui rug.
31. Moise, când l-a văzut, s-a mirat de arătarea aceasta; și, pe când se apropia să vadă ce este, a auzit glasul Domnului,
32. care i-a zis: "Eu sunt Dumnezeul părinților tăi, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov." Și Moise, tremurând, n-a îndrăznit să se uite.
33. Domnul i-a zis: "Scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care stai este un pământ sfânt.
34. Am văzut suferința poporului Meu care este în Egipt, le-am auzit gemetele și M-am coborât să-i izbăvesc. Acum, du-te, te voi trimite în Egipt."
35. Pe acest Moise, de care se lepădaseră ei, când au zis: "Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător?", Dumnezeu l-a trimis ca stăpânitor și izbăvitor, cu ajutorul îngerului care i se arătase în rug.
36. El i-a scos din Egipt și a făcut minuni și semne în Egipt, la Marea Roșie și în pustiu, patruzeci de ani.
37. Acest Moise a zis fiilor lui Israel: "Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine: de El să ascultați."
38. El este acela care, în adunarea israeliților din pustiu, cu îngerul care i-a vorbit pe muntele Sinai și cu părinții noștri, a primit cuvinte vii, ca să ni le dea nouă.
39. Părinții noștri n-au vrut să-l asculte, ci l-au nesocotit: și, în inimile lor, s-au întors spre Egipt;

40. și au zis lui Aaron: "Fă-ne niște dumnezei care să meargă înaintea noastră; căci acest Moise, care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut."
41. Și, în zilele acelea, au făcut un vițel, au adus jertfă idolului și s-au bucurat de lucrul mâinilor lor.
42. Atunci Dumnezeu S-a întors de la ei și i-a dat să se închine oștirii cerului, după cum este scris în cartea Prorocilor: "Mi-ați adus voi vite înjunghiate și jertfe timp de patruzeci de ani în pustiu, casă a lui Israel?..."
43. Ați purtat cortul lui Moloh și chipul stelei zeului Remfan, chipurile acelea pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor! De aceea vă voi strămuta dincolo de Babilon."
44. Părinții noștri aveau în pustiu Cortul întâlnirii, așa cum îl rânduiseră Cel ce a spus lui Moise să-l facă după chipul pe care-l văzuse.
45. Și părinții noștri l-au adus, la rândul lor, sub povățuirea lui Iosua, când au intrat în țara stăpânită de neamurile pe care Dumnezeu le-a izgonit dinaintea părinților noștri; și a rămas acolo până în zilele lui David.
46. David a căpătat milă înaintea lui Dumnezeu și a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov.
47. Și Solomon a fost acela care l-a zidit o casă.
48. Dar Cel Preaînalt nu locuiește în locașuri făcute de mâini omenești, cum zice prorocul:
49. "Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de Casă Îmi veți zidi voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihnă?"
50. N-a făcut mâna Mea toate aceste lucruri?..."
51. ... Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.
52. Pe care din proroci nu i-au prigonit părinții voștri? Au omorât pe cei ce vesteau mai dinainte venirea Celui Neprihănit, pe care L-ați vândut acum și L-ați omorât.
53. Voi, care ați primit Legea dată prin îngeri, și n-ați păzit-o!..."

Miercuri, 25 iulie – Isus în curțile cerești

5. **Faptele 7:55,56**; 55. Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu;
56. și a zis: "Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu."
6. **Faptele 7:7-60**; **8:1,2**; 7. "Dar neamul căruia îi vor fi robi, îl voi judeca Eu", a zis Dumnezeu. "După aceea vor ieși și-Mi vor sluji în locul acesta."
8. Apoi i-a dat legământul tăierii împrejur; și astfel Avraam, când a născut pe Isaac, l-a tăiat împrejur în ziua a opta; Isaac a născut și a tăiat împrejur pe Iacov, și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.
9. Iar patriarhii, care pizmuiau pe Iosif, l-au vândut, ca să fie dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el
10. și l-a izbăvit din toate necazurile lui; i-a dat înțelepciune și trecere înaintea lui faraon, împăratul Egiptului, care l-a pus dregător peste Egipt și peste toată casa lui.
11. A venit o foamete în tot Egiptul și Canaanul. Nevoia era mare, și părinții noștri nu găseau merinde.
12. Iacov a auzit că în Egipt era grâu și a trimis pe părinții noștri întâia dată acolo.
13. Și, când au venit a doua oară, Iosif a fost cunoscut de frații săi, și faraon a aflat din ce neam era Iosif.
14. Apoi Iosif a trimis să cheme pe tatăl său, Iacov, și pe toată familia lui, șaptezeci și cinci de suflete.
15. Iacov s-a coborât în Egipt, unde a murit el și părinții noștri.
16. Și au fost strămutați la Sihem și puși în mormântul pe care îl cumpăraseră Avraam cu o sumă de bani de la fiii lui Emor în Sihem.
17. Se apropia vremea când trebuia să se împlinească făgăduința pe care o făcuse Dumnezeu lui Avraam. Norodul a crescut și s-a înmulțit în Egipt,
18. până când s-a ridicat un alt împărat, care nu cunoștea pe Iosif.
19. Împăratul acesta a uneltit împotriva neamului nostru și a chinuit pe părinții noștri, până acolo ca să-și lepede pruncii, ca să nu trăiască.
20. Pe vremea aceasta s-a născut Moise, care era frumos înaintea lui Dumnezeu. El a fost hrănit trei luni în casa tatălui său.

21. Și, când a fost lepădat, l-a luat fiica lui faraon și l-a crescut ca pe copilul ei.
22. Moise a învățat toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte.
23. El avea patruzeci de ani, când i-a venit în inimă dorința să cerceteze pe frații săi, pe fiii lui Israel.
24. A văzut pe unul din ei suferind nedreptate; i-a luat apărarea, a răzbunat pe cel asuprit și a omorât pe egiptean.
25. Credea că frații lui vor pricepe că Dumnezeu prin mâna lui le va da izbăvirea; dar n-au priceput.
26. A doua zi, când se băteau ei, Moise a venit în mijlocul lor și i-a îndemnat la pace. "Oamenilor", a zis el, "voi sunteți frați; de ce vă nedreptățiți unul pe altul?"
27. Dar cel ce nedreptătea pe aproapele său, l-a îmbrâncit și i-a zis: "Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător peste noi?"
28. Vrei să mă omori și pe mine cum ai omorât ieri pe egiptean?"
29. La auzul acestor vorbe, Moise a fugit și s-a dus de a locuit ca străin în pământul Madian, unde a născut doi fii.
30. Peste patruzeci de ani, i s-a arătat un înger în pustiu muntelui Sinai, în para focului unui rug.
31. Moise, când l-a văzut, s-a mirat de arătarea aceasta; și, pe când se apropia să vadă ce este, a auzit glasul Domnului,
32. care i-a zis: "Eu sunt Dumnezeul părinților tăi, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov." Și Moise, tremurând, n-a îndrăznit să se uite.
33. Domnul i-a zis: "Scoate-ți încălțăminta din picioare, căci locul pe care stai este un pământ sfânt.
34. Am văzut suferința poporului Meu care este în Egipt, le-am auzit gemetele și M-am coborât să-i izbăvesc. Acum, du-te, te voi trimite în Egipt."
35. Pe acest Moise, de care se lepădaseră ei, când au zis: "Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător?", Dumnezeu l-a trimis ca stăpânitor și izbăvitor, cu ajutorul îngerului care i se arătase în rug.
36. El i-a scos din Egipt și a făcut minuni și semne în Egipt, la Marea Roșie și în pustiu, patruzeci de ani.
37. Acest Moise a zis fiilor lui Israel: "Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine: de El să ascultați."
38. El este acela care, în adunarea israeliților din pustiu, cu îngerul care i-a vorbit pe muntele Sinai și cu părinții noștri, a primit cuvinte vii, ca să ni le dea nouă.
39. Părinții noștri n-au vrut să-l asculte, ci l-au nesocotit: și, în inimile lor, s-au întors spre Egipt;
40. și au zis lui Aaron: "Fă-ne niște dumnezei care să meargă înaintea noastră; căci acest Moise, care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut."
41. Și, în zilele acelea, au făcut un vițel, au adus jertfă idolului și s-au bucurat de lucrul mâinilor lor.
42. Atunci Dumnezeu S-a întors de la ei și i-a dat să se închine oștirii cerului, după cum este scris în cartea Prorocilor: "Mi-ați adus voi vite înjunghiate și jertfe timp de patruzeci de ani în pustiu, casă a lui Israel?..."
43. Ați purtat cortul lui Moloh și chipul stelei zeului Remfan, chipurile acelea pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor! De aceea vă voi strămuta dincolo de Babilon."
44. Părinții noștri aveau în pustiu Cortul întâlnirii, așa cum îl rânduiseră Cel ce a spus lui Moise să-l facă după chipul pe care-l văzuse.
45. Și părinții noștri l-au adus, la rândul lor, sub povățuirea lui Iosua, când au intrat în țara stăpânită de neamurile pe care Dumnezeu le-a izgonit dinaintea părinților noștri; și a rămas acolo până în zilele lui David.
46. David a căpătat milă înaintea lui Dumnezeu și a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov.
47. Și Solomon a fost acela care l-a zidit o casă.
48. Dar Cel Preaînalt nu locuiește în locașuri făcute de mâini omenești, cum zice prorocul:
49. "Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de Casă Îmi veți zidi voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihnă?"
50. N-a făcut mâna Mea toate aceste lucruri?..."
51. ... Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.
52. Pe care din proroci nu i-au prigonit părinții voștri? Au omorât pe cei ce vesteau mai dinainte venirea Celui Neprihănit, pe care L-ați vândut acum și L-ați omorât.
53. Voi, care ați primit Legea dată prin înger, și n-ați păzit-o!..."

54. Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia pe inimă și scrâșneau din dinți împotriva lui.
55. Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu;
56. și a zis: "Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu."
57. Ei au început atunci să răcnească, și-au astupat urechile și s-au năpustit toți într-un gând asupra lui.
58. L-au târât afară din cetate și l-au ucis cu pietre. Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr, numit Saul.
59. Și aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga și zicea: "Doamne Isuse, primește duhul meu!"
60. Apoi a îngenuncheat și a strigat cu glas tare: "Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta!" Și, după aceste vorbe, a adormit.

Capitolul 8

1. Saul se învoise la uciderea lui Ștefan. În ziua aceea, s-a pornit o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim. Și toți, afară de apostoli, s-au împrăștiat prin părțile Iudeii și ale Samariei.
2. Niște oameni temători de Dumnezeu au îngropat pe Ștefan și l-au jelit cu mare tânguire.

Joi, 26 iulie – Răspândirea Evangheliei

7. **Faptele 8:4-25;** 4. Cei ce se împrăștiaseră mergeau din loc în loc și propovăduiau Cuvântul.
5. Filip s-a coborât în cetatea Samariei și le-a propovăduit pe Hristos.
6. Noroadele luau aminte cu un gând la cele spuse de Filip, când au auzit și au văzut semnele pe care le făcea.
7. Căci din mulți îndrăciți ieșeau duhuri necurate și scoteau mari țipete; mulți slăbănogi și șchiopi erau tămăduiți.
8. Și a fost o mare bucurie în cetatea aceasta.
9. În cetate era un om, numit Simon, care zicea că este un om însemnat; el vrăjea și pune în uimire pe poporul Samariei.
10. Toți, de la mic până la mare, îl ascultau cu luare aminte și ziceau: "Acesta este puterea lui Dumnezeu, cea care se numește "mare"."
11. Îl ascultau cu luare aminte, pentru că multă vreme îi uimise cu vrăjitoriile lui.
12. Dar când au crezut pe Filip, care propovăduia Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și a Numelui lui Isus Hristos, au fost botezați, atât bărbați cât și femei.
13. Chiar Simon a crezut; și după ce a fost botezat, nu se mai despărțea de Filip și privea cu uimire minunile și semnele mari care se făceau.
14. Apostolii care erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan.
15. Aceștia au venit la samariteni și s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt.
16. Căci nu Se coborâse încă peste niciunul din ei, ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus.
17. Atunci Petru și Ioan au pus mâinile peste ei, și aceia au primit Duhul Sfânt.
18. Când a văzut Simon că Duhul Sfânt era dat prin punerea mâinilor apostolilor, le-a dat bani
19. și a zis: "Dați-mi și mie puterea aceasta, pentru ca peste oricine-mi voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt."
20. Dar Petru i-a zis: "Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea căpăta cu bani!
21. Tu n-ai nici parte, nici sorț în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este curată înaintea lui Dumnezeu.
22. Pocăiește-te, dar, de această răutate a ta și roagă-te Domnului să ți se ierte gândul acesta al inimii tale, dacă este cu putință;
23. căci văd că ești plin de fiere amară și în lanțurile fărădelegii."
24. Simon a răspuns: "Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se întâmple nimic din ce ați zis."
25. După ce au mărturisit despre Cuvântul Domnului și după ce l-au propovăduit, Petru și Ioan s-au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de ale samaritenilor.